

L 250/2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 19 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, literele c)-e), k) și p) vor avea următorul cuprins:

„c) *adopție internă* – adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au reședința obișnuită în România;

d) *adopție internațională* – adopția în care adoptatorul sau familia adoptatoare și copilul ce urmează să fie adoptat au reședința obișnuită în state diferite iar, în urma încuviințării adopției, copilul urmează să aibă aceeași reședință obișnuită cu cea a adoptatorului;

e) *atestat* – documentul eliberat, în condițiile prezentei legi, care certifică existența abilităților parentale ale solicitantului, precum și îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului;

.....
k) *familie extinsă* – rudele copilului până la gradul al patrulea inclusiv;

.....
 p) *stat primitor* – statul în care are reședința obișnuită adoptatorul sau familia adoptatoare în cazul adopției internaționale și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției.”

2. După articolul 3 se introduc două noi articole, art. 3¹ și art. 3², cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. – În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a adoptatorului/familiei adoptatoare* se înțelege situația:

a) cetățenilor români sau cetățenilor români cu multiplă cetățenie, după caz, care au domiciliul în România, care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele douăsprezece luni anterioare depunerii cererii de atestare; la stabilirea continuității nu sunt considerate întreruperi absențele temporare care nu depășesc 3 luni și nici cele determinate de șederea pe teritoriul altui stat ca urmare a existenței unor contracte de muncă impuse de derularea unor activități desfășurate în interesul statului român, precum și ca urmare a unor obligații internaționale asumate de România;

b) cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European sau străinilor care au drept de rezidență permanentă sau, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României.

Art. 3². – În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a copilului* se înțelege situația:

a) copiilor cetățeni români cu domiciliul în România care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele douăsprezece luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției;

b) copiilor cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European sau străini care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României și care au locuit în mod efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele douăsprezece luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției.”

3. După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. – (1) Două persoane nu pot adopta împreună, nici simultan și nici succesiv, cu excepția cazului în care sunt soț și soție.

(2) Cu toate acestea, o nouă adopție poate fi încuviințată atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv;

c) copilul adoptat are un singur părinte, necăsătorit, iar acesta se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu o persoană de sex opus, necăsătorită, care nu este rudă cu acesta până la gradul al patrulea, și declară prin act autentic notarial că noul adoptator a participat direct și nemijlocit la creșterea și îngrijirea copilului pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. c), dispozițiile legale privitoare la adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, precum și cele privitoare la nume, domiciliu, drepturile și obligațiile dintre părinți și copii, exercitarea autorității părintești, drepturile succesoriale, actele de identitate, aplicabile pentru copilul născut în afara căsătoriei cu filiația stabilită față de ambii părinți se aplică în mod corespunzător.

(4) Ori de câte ori prin prezenta lege sau prin alte dispoziții legale se face trimitere la situația copilului adoptat de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, trimiterea se consideră a fi făcută și la situația prevăzută la alin. (2) lit. c).

(5) Condiția vizând existența relației stabile și a conviețuirii se verifică de către instanța judecătorească investită cu judecarea cererii privind încuviințarea adopției și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.”

4. După articolul 13 se introduc două noi articole, art. 13¹ și art. 13², cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. – (1) Persoana care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de trafic de persoane sau trafic și consum ilicit de droguri nu poate adopta.

(2) Persoana sau familia al cărei copil beneficiază de o măsură de protecție specială sau care este decăzută din drepturile părintești nu poate adopta.

(3) Interdicția se aplică și persoanelor care doresc să adopte singure, ai căror soți sunt bolnavi psihic, au handicap mintal sau se

găsesc în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Copilul din afara căsătoriei, recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și copilul a cărui paternitate a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii, poate fi adoptat de către soția tatălui numai dacă filiația este confirmată prin rezultatul expertizei realizate prin metoda serologică ADN.

(5) În cazul adopției copilului de către soția celui care a recunoscut copilul născut în afara căsătoriei, instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă paternitatea este confirmată prin rezultatul expertizei filiației prevăzute la alin. (4). Cheltuielile determinate de efectuarea expertizei sunt suportate de către adoptator. În situația în care adoptatorul nu dispune de resursele financiare necesare, acestea vor fi suportate din bugetul de stat.

Art. 13². – (1) Instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile legii cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

(2) Se poate considera refuz abuziv de a consimți la adopție și situația în care, deși legal citați, părinții firești sau, după caz, tutorele nu se prezintă în mod repetat la termenele fixate pentru exprimarea consimțământului.”

5. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat, numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției. Direcția în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele este obligată să asigure consilierea și informarea acestora înaintea exprimării consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.”

6. După articolul 14 se introduc trei noi articole, art. 14¹ – art.14³, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. – Nu poate fi adoptat copilul ai cărui părinți firești nu au împlinit 14 ani.

Art. 14². – Părintele minor care a împlinit 14 ani își exprimă consimțământul asistat de către ocrotitorul său legal.

Art.14³. – (1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și existența abilităților parentale se certifică de către autoritățile competente prin eliberarea atestatului prevăzut la art. 19 alin. (4), cu ocazia evaluării realizate potrivit prevederilor prezentei legi.”

7. La articolul 18, teza a II-a a alineatului (2) se abrogă.

8. La capitolul III, titlul secțiunii 1 va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA 1

Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului”

9. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se realizează identificarea abilităților parentale, se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și pregătirea acestora pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinte.

(2) Odată cu evaluarea prevăzută la alin. (1) vor fi analizate și caracteristicile psihologice, sociale și medicale ale celorlalți membri ai familiei sau altor persoane care locuiesc împreună cu solicitantul, precum și opinia acestora cu privire la adopție.

(3) Evaluarea se realizează pe baza solicitării adoptatorului sau familiei adoptatoare de către direcția de la domiciliul acestora și trebuie să aibă în vedere:

a) personalitatea și starea sănătății adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit, aptitudinea de creștere și educare a unui copil;

b) situația economică a persoanei/familiei, analizată din perspectiva surselor de venit, a continuității acestora, precum și a cheltuielilor persoanei/familiei;

c) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

d) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei doi soți solicită să adopte un copil, celălalt soț nu se asociază la cerere;

e) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta.

(4) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, care se constituie ca anexă la dispoziția directorului general/executiv al direcției.

(5) Modelul-cadru al atestatului de persoană sau familie aptă să adopte, precum și modelul și conținutul unor formulare, instrumente și documente utilizate în procedura adopției se aprobă prin ordin al secretarului de stat al Oficiului.

(6) Atestatul eliberat de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil pentru o perioadă de un an. Valabilitatea acestui atestat se prelungește de drept până la încuviințarea adopției, în situația în care a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încredințare în vederea adopției, precum și în situația în care persoana/familia atestată are deja încredințați, în vederea adopției, unul sau mai mulți copii.

(7) Valabilitatea atestatului se prelungește la solicitarea persoanei/familiei, prin dispoziția directorului general/executiv al direcției, până la încuviințarea adopției, în situația în care s-a finalizat procedura de potrivire și a fost întocmit raportul privind potrivirea practică dintre copil și familia adoptatoare.

(8) Atestatul poate fi retras în următoarele situații:

a) în situația în care se constată faptul că persoana/familia adoptatoare a ascuns sau a furnizat informații false cu ocazia realizării evaluării;

b) când se constată faptul că nu mai sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat atestatul;

c) în situația în care se constată implicarea directă a persoanei/familiei atestate în identificarea unui copil potențial adoptabil;

această dispoziție nu se aplică în situația în care se constată că persoana/familia atestată este rudă până la gradul al patrulea cu copilul;

d) la propunerea Oficiului, atunci când constată că eliberarea atestatului a fost în mod vădit netemeinică sau nelegală;

e) la cererea motivată a persoanei sau familiei atestate.

(9) Valabilitatea atestatului încetează de drept:

a) ca urmare a expirării;

b) ca urmare a modificării configurației familiei atestate, prin decesul unuia dintre membrii familiei sau prin divorț;

c) în cazul căsătoriei sau decesului persoanei atestate;

d) după încuviințarea adopției, odată cu rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, când atestatul și-a produs în integralitate efectele pentru care a fost eliberat.”

10. După articolul 19 se introduc șapte noi articole, art. 19¹-19⁷, cu următorul cuprins:

„Art.19¹. – (1) În situația în care solicitantul locuiește în fapt la adresa de reședință, soluționarea cererii de evaluare se realizează de către direcția în a cărei rază teritorială domiciliază acesta.

(2) Direcția în a cărei rază teritorială își are stabilită reședința solicitantul are obligația de a furniza direcției în a cărei rază teritorială domiciliază solicitantul datele necesare în vederea realizării evaluării, la solicitarea acesteia.

Art. 19². – (1) Rezultatele evaluării prevăzute la art. 19 se consemnează într-un raport final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului, care conține și propunerea privind eliberarea sau neeliberarea atestatului. Raportul se întocmește în maximum 120 de zile de la depunerea cererii de evaluare și se comunică solicitantului.

(2) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția emite dispoziția privind eliberarea atestatului.

(3) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, adoptatorul sau familia adoptatoare poate formula contestație în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) În cazul în care rezultatul evaluării nu este contestat în termenul prevăzut la alin. (3), direcția emite dispoziția privind neeliberarea atestatului.

Art. 19³. – (1) Contestația prevăzută la art. 19² alin. (3) se depune și se înregistrează la direcția care a realizat evaluarea, aceasta

având obligația ca, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea contestației, să o transmită spre soluționare Oficiului. Contestația se transmite însoțită de copia dosarului persoanei/familiei în cauză.

(2) Contestația se soluționează de către Oficiu în termen de 30 de zile de la înregistrare.

Art. 19⁴. – (1) În soluționarea contestației, Oficiul analizează documentația transmisă de către direcție, solicită orice alte date/documente suplimentare relevante pentru soluționarea acesteia de la direcție, contestatar sau de la alte persoane fizice ori juridice sau poate dispune efectuarea unor verificări proprii asupra cazului.

(2) În situația în care Oficiul apreciază contestația ca fiind întemeiată, formulează în atenția direcției următoarele recomandări și propuneri:

a) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

b) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale care au încheiat convenții cu Oficiul;

c) eliberarea atestatului în situațiile în care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale de eliberare a acestuia și propunerea cuprinsă în raportul prevăzut la art. 19² alin. (1) este în mod vădit netemeinică sau nelegală.

(3) Oficiul poate respinge contestația formulată ca fiind nefondată, tardivă sau fiind introdusă de o persoană fără calitate sau neîmputernicită să formuleze contestație.

(4) Rezultatul soluționării contestației se comunică atât direcției, cât și contestatarului.

Art. 19⁵. – (1) În urma comunicării rezultatului soluționării contestației de către Oficiu, direcția poate decide următoarele:

a) menținerea propunerii formulate în raportul prevăzut la art. 19² alin. (1) și emiterea dispoziției privind neeliberarea atestatului;

b) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

c) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice, în condițiile prevederilor art. 19⁴ alin. (2) lit. b);

d) eliberarea atestatului.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în emiterea dispoziției privind eliberarea/neeliberarea atestatului se vor lua în considerare concluziile rezultate ca urmare a noilor evaluări sociale sau psihologice realizate.

Art. 19⁶. – În cazul în care se realizează o nouă evaluare în condițiile art. 19⁵ alin. (1) lit. c), costurile implicate de aceasta se suportă de către contestatar.

Art. 19⁷. – Dispoziția privind neacordarea/retragerea atestatului de persoană/familie aptă pentru adopție poate fi atacată, în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.”

11. La articolul 20, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;”

12. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

Art. 22. – (1) Planul individualizat de protecție, astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, are ca finalitate adopția internă dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială a trecut un an și părinții firești ai copilului și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia nu pot fi găsite ori nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării demersurilor pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

b) după instituirea măsurii de protecție specială, părinții și rudele copilului până la al patrulea care au putut fi găsite declară în scris că nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului și în termen de 60 zile nu și-au retras această declarație. Direcția are obligația înregistrării acestor declarații, precum și a celor prin care părinții și rudele până la gradul al patrulea revin asupra declarațiilor inițiale;

c) copilul a fost înregistrat din părinți necunoscuți. În acest caz, adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție se stabilește în maximum 30 de zile de la eliberarea certificatului de naștere al acestuia.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) lit. a), direcția are obligația să facă demersurile necesare identificării și contactării părinților firești/rudelor copilului până la gradul al patrulea, să-i informeze periodic pe aceștia asupra locului în care se află efectiv copilul și asupra

modalităților concrete în care pot menține relații personale cu copilul, precum și asupra demersurilor necesare în vederea reintegrării sau integrării.”

13. După articolul 22 se introduc două noi articole, art. 22¹ și art. 22², cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. – (1) În situația copilului pentru care s-a instituit plasamentul la o rudă până la gradul al patrulea, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă numai în situația în care a trecut minimum un an de la data instituirii măsurii de protecție și managerul de caz apreciază că este în interesul copilului deschiderea procedurii adopției interne.

(2) În situația copilului care a împlinit vârsta de 14 ani, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă numai dacă există acordul expres al copilului în acest sens și interesul copilului justifică deschiderea procedurii de adopție internă.

Art. 22². – (1) Dosarul copilului pentru care s-a stabilit adopția internă, ca finalitate a planului individualizat de protecție, se transmite compartimentului de adopții și postadopții din cadrul direcției în vederea luării în evidență a cazului și sesizării instanței judecătorești de la domiciliul copilului, pentru deschiderea procedurii adopției interne.

(2) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne în termen de 30 de zile de la luarea în evidență a cazului de către compartimentul de adopții și postadopții.

(3) Judecarea cererilor referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului se face cu citarea părinților firești ai copilului sau, după caz, a tutorelui și a direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului.”

14. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. – (1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face numai dacă:

a) planul individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 sau, după caz, cele prevăzute la art. 22¹;

c) părinții copilului sau, după caz, tutorele, își exprimă consimțământul la adopție, în condițiile legii. Dispozițiile art. 13², precum și prevederile legale care reglementează situațiile speciale privind consimțământul părinților se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția are obligația să facă dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 22 alin. (2).

(3) În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța constată îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. c) și apreciază că deschiderea procedurii adopției interne este în interesul superior al copilului.

(4) În cazul admiterii cererii de deschidere a procedurii adopției interne, în dispozitivul hotărârii judecătorești se va face mențiune despre constatarea existenței consimțământului ambilor părinți, al unui singur părinte, al tutorelui sau, după caz, despre suplinirea consimțământului în condițiile art. 13² și se va încuviința deschiderea procedurii adopției interne.

(5) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care instanța admite cererea direcției produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților firești sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice sau juridice se suspendă și vor fi exercitate de către președintele consiliului județean sau, după caz, de către primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul;

b) drepturile și obligațiile părintești exercitate la momentul admiterii cererii de către președintele consiliului județean, primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul sau, după caz, de tutore, se mențin.

(6) Efectele hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (5) încetează de drept dacă, în termen de 2 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, direcția nu a identificat o persoană sau familie corespunzătoare pentru copil.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), efectele hotărârii se prelungesc până la încuviințarea adopției, în cazul copiilor cu părinți necunoscuți, precum și în cazul în care s-a finalizat procedura de potrivire practică și a fost întocmit raportul de potrivire practică.

(8) În situația prevăzută la alin. (6), direcția este obligată să revizuiască planul individualizat de protecție a copilului și să solicite

instanței judecătorești, în funcție de finalitatea acestuia, încuviințarea unei noi proceduri de deschidere a adopției.”

15. La articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 24. - (1) Dacă, ulterior rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției, dispăre cauza care, potrivit legii, a făcut imposibilă exprimarea de către unul dintre părinți a consimțământului la adopție, împotriva hotărârii se poate face cerere de revizuire.”

16. La articolul 26, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Efectuarea unei noi anchete sociale care să vizeze situația actuală a părinților firești, precum și potențialul de reintegrare a copilului în familia biologică este obligatorie. Efectuarea anchetei sociale și întocmirea raportului sunt de competența direcției în a cărei rază teritorială locuiește părintele firesc.

(3) Dispozițiile art. 13² sunt aplicabile în mod corespunzător.”

17. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – În cazul în care, după suspendarea prevăzută la art. 25, părintele care s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima consimțământul se opune adopției și nu sunt motive pentru aplicarea prevederilor art. 13², cererea de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției se repune pe rol la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului și se respinge.”

18. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. – Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv și în cazul adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu.”

19. După articolul 29 se introduce o nouă secțiune, secțiunea 2¹, cuprinzând art. 29¹ – art.29⁴, cu următorul cuprins:

„**SECȚIUNEA 2¹**

Potrivirea dintre copil și persoana/familia adoptatoare

Art. 29¹. – (1) Potrivirea este o etapă premergătoare încredințării în vederea adopției prin care se identifică și selectează cea mai potrivită persoană/familie atestată ca fiind aptă să adopte, care răspunde nevoilor identificate ale copilului și se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare.

(2) Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior.

(3) Procesul de potrivire include o componentă teoretică și una practică.

Art. 29². – (1) Potrivirea teoretică se inițiază de Oficiu pentru copiii aflați în evidența sa și care urmează să fie încredințați în vederea adopției, prin identificarea și selectarea din Registrul național pentru adopții a persoanelor/familiilor atestate care răspund în cea mai mare măsură nevoilor copiilor.

(2) Lista persoanelor/familiilor prevăzute la alin. (1) se transmite de Oficiu pentru continuarea demersurilor de potrivire direcției de la domiciliul copilului.

(3) Selecția celei mai potrivite persoane/familii care urmează să parcurgă etapa potrivirii practice se realizează de către compartimentul de adopții și postadopții din structura direcției, numai din lista prevăzută la alin. (2).

Art. 29³. – (1) Metodologia de potrivire teoretică și practică dintre copil și persoana/familia atestată ca aptă să adopte se elaborează de către Oficiu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Criteriile pe baza cărora se realizează potrivirea teoretică se elaborează de către Oficiu și se aprobă prin ordin al secretarului de stat al acestuia.

Art. 29⁴. – (1) La finalul procedurii de potrivire, compartimentul de adopții și postadopții din cadrul direcției întocmește un raport de potrivire, în care sunt consemnate concluziile referitoare la constatarea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, precum și propunerea vizând sesizarea instanței judecătorești pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

(2) După întocmirea raportului de potrivire, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sesizează, în maximum 5 zile, instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției. Cererea de încredințare în vederea adopției adresată instanței va fi însoțită în mod obligatoriu de lista prevăzută la art. 29² alin. (2).”

20. Articolele 31 și 32 se abrogă.

21. La articolul 33, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Hotărârile prin care se soluționează cererile de încredințare în vederea adopției sunt executorii de la data pronunțării.

(4) Direcția de la domiciliul adoptatorilor are obligația ca, în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii prin care s-a dispus încredințarea în vederea adopției, să transmită o copie a acestei hotărâri autorităților competente să elibereze documentele de călătorie pentru adoptat.”

22. La articolul 34, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv;

c) pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției interne și acesta se află în plasament la unul dintre soții familiei adoptatoare sau la familia adoptatoare de cel puțin 2 ani;

d) pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data instituirii tutelei.”

23. La articolul 35, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, după caz, de a încuviința actele pe care acesta le încheie, precum și dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către președintele consiliului județean sau primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod excepțional, către persoana sau familia căreia i s-a

încredințat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres menționate în cuprinsul documentului prin care se acordă delegarea.”

24. La articolul 36, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. c) și d), direcția are obligația să realizeze un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori ce va fi transmis instanței de judecată investită cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.”

25. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – Dacă, în situația prevăzută la art. 37 alin. (1), instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, se reia procesul de potrivire.”

26. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare în situația adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu și în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv. În toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției va fi introdusă fie de către adoptator sau familia adoptatoare, fie de către direcția de la domiciliul acestora la sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției sau, după caz, la împlinirea termenelor prevăzute pentru adopția copilului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. c) și d).

(2) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către direcția de sănătate publică;
- c) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;
- d) hotărârea judecătorească irevocabilă de încredințare în vederea adopției;
- e) certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie legalizată;

f) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;

g) cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;

h) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista căruia este înscris;

i) hotărârea judecătorească irevocabilă de deschidere a procedurii adopției interne a copilului;

j) raportul de consiliere și informare a părinților firești în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc;

k) documentul care consemnează rezultatul expertizei pentru confirmarea filiației față de tată, realizată prin metoda serologică ADN, în cazul adopției copilului de către soția părintelui firesc atunci când copilul a fost recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și în cazul în care paternitatea copilului a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii;

l) declarația notarială pe proprie răspundere prevăzută la art. 7¹ alin. (2) lit. c).”

27. La articolul 41, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.”

28. La articolul 42, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Instanța poate invita, la aceeași dată, direcția competentă potrivit art. 22² alin. (2) și direcția competentă potrivit art. 40 alin. (1).

(4) În cazul în care părinții se prezintă personal în fața instanței și își exprimă refuzul de a mai consimți la adopție, instanța suspendă

soluționarea cererii de încuviințare a adopției. Declarația părinților firești împreună cu încheierea de suspendare se comunică direcției competente potrivit art. 22² alin. (2), care va formula cerere de revizuire a hotărârii de deschidere a procedurii adopției. Dispozițiile art. 24 și 25 se aplică în mod corespunzător.”

29. La articolul 43, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 5 zile de la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat adopția, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va înștiința, în scris, părinții firești despre aceasta, precum și autoritățile române competente să elibereze documentele de identitate sau de călătorie pentru adoptat.”

30. Articolul 44 se abrogă.

31. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – (1) Adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența Oficiului și numai în următoarele situații:

a) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne;

b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;

c) adoptatorul este soț al părintelui firesc al copilului a cărui adopție se solicită.

(2) Adopția prevăzută la alin. (1) lit. b) este permisă numai pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), într-un termen de 2 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne.”

32. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – Cererea de încuviințare a adopției se transmite instanței judecătorești de către Oficiu după finalizarea demersurilor administrative prealabile prevăzute în prezentul capitol.”

33. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – (1) Adopția internațională are efectele prevăzute de lege și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

(2) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei adoptatului sunt prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată.”

34. Articolul 48 va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) În cazul adopțiilor internaționale în care adoptatul are reședința obișnuită în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită în România, cererile de adopție ale solicitanților se transmit autorităților străine competente, numai prin intermediul Oficiului.

(2) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în situația prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor secțiunii 1 a cap. III.”

35. La articolul 49, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise Oficiului prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al organizațiilor sale acreditate.”

36. La articolul 51 alineatul (1), literele c) – e) vor avea următorul cuprins:

„c) cazierile judiciare ale persoanelor care doresc să adopte și al soțului care nu se asociază la adopție;

d) raportul medical întocmit separat pentru fiecare adoptator și, după caz, raportul medical privind bolile psihice ale soțului care nu se asociază la adopție;

e) actul din care să rezulte că există garanțiile că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor, precum și că adoptatul are față de adoptator și rudele acestuia aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului.”

37. După articolul 51 se introduc patru noi articole, art. 51¹-51⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. – (1) Selecția și potrivirea copilului cu adoptatorul sau familia adoptatoare cu reședința obișnuită în străinătate se realizează de către Oficiu, în conformitate cu metodologia elaborată de acesta și aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(2) Persoana sau familia selectată are obligația să se deplaseze în România și să locuiască efectiv pe teritoriul țării pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile consecutive, care vor fi utilizate în scopul relaționării cu copilul.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va întocmi și va transmite Oficiului un raport cu privire la relaționarea dintre copil și persoana sau familia selectată.

Art. 51². – Oficiul va notifica autorităților centrale competente sau organizațiilor acreditate din statul primitor selectarea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

Art. 51³. – Odată cu notificarea prevăzută la art. 51², Oficiul va solicita autorității centrale competente sau organizației acreditate din statul primitor să-i comunice următoarele:

a) acordul adoptatorului sau familiei adoptatoare cu privire la selecția prevăzută la art. 51¹;

b) acordul cu privire la continuarea procedurii de adopție.

Art. 51⁴. – Prevederile art. 51² și 51³ lit. a) nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. a) și c).”

38. La articolul 52, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 49-51 și art. 51¹ alin. (3), se înaintează de către Oficiu instanței judecătorești.

.....
 (4) Oficiul are obligația de a se asigura că adoptatul va beneficia în țara străină de aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului; la pronunțarea asupra cererii de încuviințare a adopției instanța judecătorească va avea în vedere și documentul care

atestă îndeplinirea acestei obligații.”

39. Articolul 53 va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, Oficiul eliberează, la cererea adoptatorului/familiei adoptatoare, în termen de 5 zile, un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.”

40. Articolul 54 va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – Deplasarea adoptatului din România în statul în care adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită este posibilă numai atunci când hotărârea de încuviințare a adopției este irevocabilă. Adoptatul se deplasează numai însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor adoptatului.”

41. Articolul 55 se abrogă.

42. La articolul 56, alineatul (5) se abrogă.

43. După articolul 57 se introduc două noi articole, art. 57¹ și art. 57², cu următorul cuprins:

„Art. 57¹. – Persoanele adoptate au dreptul de a-și cunoaște originile și propriul trecut și beneficiază de sprijin în realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.

Art. 57². – (1) Persoanele adoptate au dreptul să solicite și să obțină informații care atestă adopția, precum și informații cu caracter general vizând traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților firești. Dezvăluirea adopției poate fi făcută numai în cazul persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu.

(2) Părinții firești sau rudele biologice ale persoanelor adoptate pot obține informații cu caracter general vizând persoana adoptată numai dacă există acordul expres al acesteia sau, după caz, al persoanei sau familiei adoptatoare.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către Oficiu.”

44. La articolul 58, alineatele (1), (3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 58. – (1) Adoptatorii sunt obligați să informeze gradual copilul că este adoptat, începând de la vârste cât mai mici, cu sprijinul specialiștilor din cadrul compartimentului de adopții și postadopții al direcției.

.....

(3) Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de către acesta a capacității depline de exercițiu numai pentru motive medicale, de către Oficiu, la cererea oricăruia dintre adoptatori, a adoptatului, soțului sau descendenților acestuia ori a reprezentantului unei instituții medicale sau a unui spital.

.....

(5) Instanța citează direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului, Oficiul, precum și orice altă persoană a cărei ascultare poate fi utilă pentru soluționarea cererii și va putea admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că accesul la informațiile solicitate nu este dăunător integrității psihice și echilibrului emoțional ale solicitantului și dacă adoptatul în cauză a beneficiat de consiliere adecvată.”

45. La articolul 58, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Persoanele adoptate care dețin informații asupra identității părinților firești se pot adresa direct Oficiului pentru realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.”

46. După articolul 58 se introduc două noi articole, art. 58¹ și art. 58², cu următorul cuprins:

„Art. 58¹. – Metodologia privind accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații cu caracter general vizând persoana adoptată se elaborează de Oficiu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 58². – Informațiile relevante referitoare la adopție, la originea copilului, în special cele cu privire la identitatea părinților firești, precum și datele asupra istoricului medical al copilului și familiei

sale se păstrează minimum 50 de ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii de încuviințare a adopției.”

47. După articolul 63 se introduce un nou articol, art. 63¹, cu următorul cuprins:

„Art. 63¹. – Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a anulării ori a constatării nulității sale, în condițiile legii.”

48. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

„Art. 64. – Cauzele privind încetarea adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului și a Oficiului.”

49. Articolul 66 va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – Hotărârile judecătorești privitoare la încetarea adopției, rămase irevocabile, se comunică Oficiului de către direcție în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul național pentru adopții.”

50. La articolul 67, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 67. – (1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are reședința obișnuită în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă copilul care urmează a fi adoptat are reședința obișnuită în România și este cetățean român sau apatrid.”

51. La articolul 69, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile. Hotărârea judecătorească se redactează și se comunică părților în maximum 10 zile de la pronunțare.”

52. După articolul 69 se introduce un nou articol, art. 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹. – Oficiul acționează pentru apărarea drepturilor și interesului superior al copiilor ce fac obiectul procedurilor de adopție, scop în care poate introduce cereri și poate formula apărări în toate cauzele ce intră sub incidența prezentei legi.”

53. La articolul 70, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului, a cererii de încredințare în vederea adopției, a cererii de desfacere a adopției, precum și a cererii privind nulitatea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani i se va solicita consimțământul.”

54. La articolul 70, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care ascultarea copilului nu este obligatorie, acestuia i se solicită opinia, în măsura în care este posibil.”

55. La articolul 71, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, române și străine, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției interne, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției, de desfacere a adopției sau de declarare a nulității acesteia.”

56. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. – (1) În scopul întocmirii și organizării de către Oficiu a evidenței prevăzute la art. 71, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Oficiului copii ale următoarelor documente:

- a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;
- b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;
- c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității sau, după caz, de desfacere a adopției;

e) dispoziția privind eliberarea/neeliberarea atestatului și, după caz, atestatul;

f) raportul final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului;

g) raportul final de închidere a cazului prevăzut la art. 72² alin. (3);

h) alte documente necesare organizării evidenței prevăzute la art. 71, care se stabilesc prin ordin al secretarului de stat al Oficiului.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) - d) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, cele prevăzute la lit. e) și f) în termen de 5 zile de la data emiterii dispoziției, iar raportul final prevăzut la lit. g) în termen de 5 zile de la întocmire.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. e) va fi însoțit de toate informațiile cu privire la persoanele sau familiile pentru care s-a emis atestatul.

(4) În cazul adopției persoanei majore, precum și în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, sentințele de încuviințare a adopției se comunică din oficiu de către instanța competentă și Oficiului.”

57. După articolul 72 se introduce un nou capitol, cap. VIII¹, cuprinzând art. 72¹ – 72⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII¹

Monitorizare și activități postadopție

Art. 72¹. – Monitorizarea postadopție reprezintă etapa ulterioară încuviințării adopției prin care se urmărește evoluția copilului adoptat și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori în vederea integrării depline a copilului în familia adoptatoare și identificării precoce a eventualelor dificultăți ce pot să apară în această perioadă.

Art. 72². – (1) În cazul adopției interne, monitorizarea postadopție se realizează de către direcția de la domiciliul copilului, care are obligația întocmirii unor rapoarte trimestriale pe o perioadă de cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției.

(2) În perioada de monitorizare postadopție, adoptatorii au obligația de a colabora cu direcția pentru a înlesni realizarea rapoartelor trimestriale și de a o informa cu privire la schimbarea domiciliului ori

modificări intervenite în structura familiei.

(3) La încheierea perioadei de monitorizare postadoptie, direcțiile întocmesc un raport final de închidere a cazului, pe care au obligația să îl transmită Oficiului. În situația în care, ulterior încuviințării adopției, prenumele copilului adoptat este schimbat pe cale administrativă, raportul va fi însoțit și de copia actului care a stat la baza schimbării prenumelui.

Art. 72³. – (1) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare își stabilește domiciliul/reședința în raza teritorială a altei direcții decât cea care a inițiat procedura de monitorizare, aceasta are obligația de a notifica direcției în a cărei rază teritorială se află noul domiciliu/noua reședință a adoptatorului/familiei adoptatoare necesitatea preluării obligației de monitorizare postadoptie.

(2) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare, împreună cu copilul adoptat, își stabilesc domiciliul/reședința în altă țară, direcția de la domiciliul acestora realizează continuarea monitorizării postadoptie cu sprijinul Oficiului. În aceste cazuri, la solicitarea direcției, Oficiul facilitează obținerea rapoartelor trimestriale prin contactarea serviciilor sociale competente publice sau private din statul în care adoptatorul/familia adoptatoare și-a stabilit domiciliul/reședința.

Art. 72⁴. – (1) În cazul adopției internaționale a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate, Oficiul are obligația să urmărească evoluția acestuia și a relațiilor lui cu părintele sau părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației acreditate ori autorizate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), Oficiul trebuie să solicite realizarea monitorizării postadoptie și transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul adopției internaționale a unui copil cu reședința obișnuită în străinătate de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în România, obligația monitorizării postadoptie revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc adoptatorii. Durata perioadei de monitorizare postadoptie poate fi mai mare de 2 ani, dacă legea țării de proveniență a copilului o cere. Rapoartele întocmite în această perioadă se vor înainta

Oficiului.

Art. 72⁵. – (1) Activitățile postadoptie se realizează planificat și vizează acordarea de suport și asistență de specialitate adoptatului și adoptatorilor, care să răspundă nevoilor identificate în timpul perioadei de monitorizare postadoptie sau semnalate direct de către cei adoptați ori de către persoana/familia adoptatoare.

(2) Obligația realizării activităților prevăzute la alin. (1) revine direcției de la domiciliul solicitantului. Aceste activități pot fi realizate și de către organisme private, precum și de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu Oficiul.

(3) Modelul-cadru al convențiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 19⁴ alin. (2) lit. b) se aprobă prin ordin al secretarului de stat al Oficiului.

(4) Activitățile postadoptie pot consta din:

- a) informare și consiliere pentru copii și părinți;
- b) organizarea de cursuri pentru dezvoltarea capacităților parentale;
- c) constituirea de grupuri de suport pentru copii și părinți;
- d) sprijinirea adoptatorilor în vederea informării copilului cu privire la adopția sa.

Art. 72⁶. – (1) Pe perioada monitorizării postadoptie, participarea la activitățile prevăzute la art. 72⁵ alin. (4) este obligatorie pentru adoptatori dacă rapoartele întocmite pe această perioadă consemnează o propunere motivată în acest sens. O astfel de propunere poate fi formulată în situațiile în care se apreciază că există riscul compromiterii relației dintre părinți și copilul/copiii adoptați ori ar putea determina, în timp, eșecul adopției.

(2) În situația în care adoptatorii, în mod nejustificat, refuză să dea curs propunerii formulate potrivit alin. (1) sau refuză să informeze copilul cu privire la adopția sa, responsabilul de caz propune prelungirea perioadei de monitorizare postadoptie peste termenul minim prevăzut la art. 72² alin. (1).”

58. La articolul 73, alineatele (2)-(4) se abrogă.

59. La articolul 75, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), Oficiul este obligat să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile care pot fi derulate de către organismele private în cadrul adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

60. După articolul 75 se introduc două noi articole, art. 75¹ și art. 75², cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. – Constituie abatere disciplinară și se sancționează, potrivit legii, nerespectarea prevederilor art. 14 teza a II-a, art. 19² alin. (1) teza a II-a, art. 29⁴ alin. (2), art. 43 alin. (2), art. 71 alin. (1), art. 72² alin. (3) teza I, precum și neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor prevăzute la art. 36 alin. (1)-(3) și art. 72² alin. (1).

Art. 75². – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (3);
- b) nerespectarea prevederilor art. 22 alin. (1);
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 22 alin. (2);
- d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (2);
- e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 28;
- f) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 37 alin. (1);
- g) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 72² alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei cele prevăzute la lit. a), b) și g);
- b) cu amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei cele prevăzute la lit. c) – f).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane anume desemnate din cadrul Oficiului.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. – (1) Cererile prevăzute de Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției pot introduce cereri pentru încuviințarea adopției, care se soluționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(3) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea, cu condiția ca persoana sau familia atestată să înregistreze la direcție o declarație notarială pe proprie răspundere din care să rezulte că a locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele douăsprezece luni anterioare intrării în vigoare a prezentei legi. Neîndeplinirea acestei condiții într-un termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi atrage după sine încetarea de drept a valabilității atestatului.

(4) Prevederile art. 13¹ alin. (4) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, sunt aplicabile numai pentru situațiile în care stabilirea filiației copilului față de tată a intervenit după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) Termenul de 2 ani prevăzut la art.45 alin.(2) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura adopției interne anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. – În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, direcția generală de asistență socială și protecția copilului va revizui planul individualizat de protecție a copiilor aflați în cadrul sistemului de protecție specială și va stabili adopția ca finalitate a acestuia, conform dispozițiilor art. 22 și 22¹ din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

Art. IV. – În termen de 4 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul, la propunerea Oficiului Român pentru Adopții, va aproba prin hotărâre normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

Art. V. – (1) Activitățile prevăzute de Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în sarcina direcției generale de asistență socială și protecția copilului se realizează numai pe baza obținerii autorizației eliberate de către Oficiul Român pentru Adopții.

(2) Metodologia și criteriile de autorizare se elaborează de către Oficiul Român pentru Adopții și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Prevederile alin. (1) intră în vigoare la data care va fi stabilită prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (2).

Art. VI. – În cuprinsul Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, precum și în cuprinsul celorlalte acte normative în vigoare din domeniul adopției, sintagma „secretar de stat” se înlocuiește cu termenul „președinte”.

Art. VII. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 1.436/2004 pentru defalcarea pe categorii de cheltuieli a taxei unice și fixe aferente serviciilor efectuate de Oficiul Român pentru Adopții în îndeplinirea procedurii de adopție internațională pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 23 septembrie 2004;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.442/2004 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004;

c) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție nr. 45/2004 pentru aprobarea standardelor minime obligatorii privind procedura adopției interne, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 7 aprilie 2004;

d) art. II - V din Hotărârea Guvernului nr. 645/2009 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.433/2004 privind aprobarea structurii organizatorice, a numărului maxim de posturi și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Oficiului Român pentru Adopții, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului consultativ al Oficiului Român pentru Adopții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 3 iunie 2009;

e) orice alte dispoziții contrare.

Art. VIII. – Legea nr. 274/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Adopții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 17 februarie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 6 se introduce un nou articol, art. 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Oficiul este sprijinit de un Consiliu de coordonare, denumit în continuare *Consiliu*, organism fără personalitate juridică care funcționează pe lângă Oficiu.

(2) Consiliul este alcătuit din:

a) președintele Federației Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil;

b) președintele Asociației directorilor direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului;

c) președintele Colegiului Național al Asistenților Sociali;

d) președintele Colegiului Psihologilor din România;

e) reprezentantul UNICEF în România.

(3) Consiliul are următoarele atribuții principale:

a) avizează strategia, politicile și programele elaborate de Oficiu;

b) analizează strategia, politicile și programele elaborate de Oficiu și formulează recomandări cu privire la îmbunătățirea acestora;

c) formulează propuneri privind îmbunătățirea cadrului normativ în domeniu;

d) propune primului-ministru persoana ce va fi numită în funcția de președinte al Oficiului.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

2. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Oficiul este condus de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea Consiliului. Durata mandatului președintelui Oficiului este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit o singură dată.”

Art. IX. – Prezenta lege intră în vigoare la 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor art. 19 alin. (5), art. 29³, art. 72⁵ alin. (3) și ale art. 75 alin. (4) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care intră în vigoare în 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. X. – Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 19 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 22 noiembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

